

בעוון החמור לא צריך כל מלחמה כלל
ואי תימא מאן יכיל ואם תאמר מי יכול לחופسم. **אלא, בשעתהא דההוא שכבת ורע אפיק בר נש בד איהו ביתיאובתא** אלא בשעה שאותה שכבת ורע שמצויא האדם כאשר הוא בחזקתו, **אפיק לה לשמא דההוא חוויא, ברעתהא דתיאובתא** ומצויא אותו לשם אותו הנחש ברצון ותאווה. **בד נפיק ברתיחו, גטלי ליה מיד לבושא חדא**, כאשר הוא יוצא ברתיחה מיד לוקחים אותו בלבוש אחד **וההוא לבושא ורקין לגבי חוויא** ואת הלבוש ההוא זורקים על הנחש, **מיד בפיה רישיה, ותפסן ליה, כמה דתפיס תרגנולא דביתא** ואז הוא מיד מכופף ראשו ומכניע עצמו ותופסים אותו כמו שתופים תרגול בבית, כי כבר מה שכח הטומאה נהנה בעבירה יש בכח האדם שעשה את העבירה לתפוס את הנחש (רמ"ק). **ואי בבל מאני קרבין דעלמא, יגחון בחד מניעיהו, לא יכלין ליה כי אם בכל כלי המלחמה יערכו עם אחד מנהחים אלו מלחמה לא יכולים לנצחו ולהתפוס אותו.**
ובהאי, לא אצטריד בר נש בעלמא מאני קרבא, ולא מלחה אחרא ולא אצטריד לאסתטרא מניעיהו דהא כלדו אתכפיין לגבייה אבל בחתא זה של ש"ל לא צריך כלל לכל מלחמה ולא לדבר אחר ואין צורך לשמור מהם כי כולם נכנים לפני. בדין ארתקנו איןון מלין בלבבה, ותאייבת להאי או נדבקו בדברים אלו בלביה של מלכת שבא וחשקה לוה.

צדיקים נאמר עליהם וכבר צדיק לברכה ורשעים שם רשעים יركב בסוד הגלגל
מִפְאָן וַיֹּהֶלְאָה אֶל עֹזֶר בָּרֵי, קָרְשָׁא בָּרֵיךְ הוּא עֲבֵד מַה
דַּעֲבֵד בְּהַהוּא חַיִּיבָא, וַיַּזְיִן סְתִימִין אֶלְיָזָר, לֹא
אֶצְטְּרִיכּוּ לְגַלְּאָה אמר רבי שמעון לבנו מכאנן ואילך אלעזר בני הקב"ה עשה מה
 שעשה בבלעם הרשע וסודות סתוםים הם שאינם צריכים להתגלות, **אָבָל בְּגִין**
דְּחַבְּרִיא דְּהַכְּא יַנְדְּעֵוּן אַרְחֵין סְתִימִין דַּעֲלָמָא, גַּלְיָנָא
לְכּוּ אבל בשביל שהחברים שאיתנו כאן ידעו דרכם הסתוםות ונעלמות שבעולם גלית
 לכם. **דְּהָא כִּמֵּה נְמוֹסֵין סְתִימִין אַיְנוֹ בְּעַלְמָא, וּבְגִין נְשָׁא**
לֹא יַדְעֵין שהרי כמה הנחות סתוםות שהקב"ה מטהhg בעולם שבני האדם אינם
 יודעים ומשיגים אותם, **וְאַיְנוֹ פְּלִיאָן סְתִימִין, רְבָרְבָּן וְעַלְאָין** והם
 פליות סתוםות גדולות ועליזנות. **עַלְיהָ, וְעַל דְּדַמְיָה לִיהָ, קָרָא** על בלעם
 הרשע ועל הדומיםanno קוראים (משל י) **וַיְשִׁם** (ד"ה קצ"ה ע"א) **רְשָׁעִים יְרֻקָּב**
 בסוד הגלגל כי הצדיקים נאמר בהם זכר צדיק לברכה כי גלגולם הוא לטובתם כי כל מה
 שמוגלגלים מהתפוזים ומתרחבים ניצוצי נשמותם, אבל הרשע כל מה שמוגגג מהתמעט,
 רבו רע וניצוצי הקדושה שבו מועטים, ובשפתם פעמים רבות נركב גופו פעמים רבות
 ומהמעטה נשמותו, כי החלווה הרעה נפרדת ממנה עד שבסוף לא נשאר בו אלא איזה מעט
 טוב וניצוץ קדוש, וזה שם רשעים יركב. **זְבָאֵין אַיְנוֹ זְבָאֵי קְשׁוֹט,**
עַלְיָהוּ כְּתִיב אשריהם צדיקי אמרת שעלייהם נאמר, (תהילים קמ) **אֵךְ**
צַדְיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ ישבו ישרים את פניך **וְגֹו'.**

שלשה כתוב בהם תפילה, תפילה למשה תפילה לדוד ותפילה לעני, אבל תפילה לחבקוק שבח והודאה לה' יתברך

וועטה לבה נא ארעה לי את העם הזה וגוז. (במדבר כב) **רבי אבא פתח,** (תהלים קב) **תפללה לעני כי יעטוף וגוז,** **תלת אינזון דכתיב בהו תפלה.** **ואוקמה מלה דא** שלשה הם שכתוב בהם תפילה ובאיaro החברים דבר זה, (**אבל מלה דא**) **וחד הוה משה** אחד היה משה שכתוב בו תפלה למשה איש האלים, **וחד הוה דוד** ואחד היה דוד המלך שכתוב בו תפילה לדוד, **וחד עני, דאתפליל בהו,** **ואתחבר בהו** ואחד עני שכתוב תפילה לעני כי יעטוף והוא כולל בהם ומהוחרם בהם, כי משה הוא סוד הדעת שהוא פנימיות התפארת. ודוד הוא סוד המלכות, והען הוא היסוד שנככל בין תפארת למלוכה ומתחבר בהם בסוד ההיחוד. **ואי תימא, הא כתיב** (חבקוק ג) **תפללה לחבקוק הנביא, הא ארבע אינזון** ואם תאמר הרי יש ארבעה שכתבו בהם תפילה כי גם בחבקוק כתוב תפילה לחבקוק הנביא. **אלא חבקוק לאו בגין תפלה הוה ואף על גב דכתיב ביה תפלה, תושבחתא זהודאה איהו לקודשא בריך הוा, על דאחים ליה, ועבד עמייה נסין וגבורין** אלא שחבקוק הע"פ שכתוב בו תפילה מה שאמר אין זה תפילה ובקשה אלא שבח והודאה להשית על שהחיה אותו ועשה אליו ניסים וגבורות, **דהא בריך דשונמית הוה** שהריה חבקוק היה בנה של האשה השונמית שהחיה אותו אלישע.

תפילה לעני מromeמת על כל תפילה
אבל תלתא איןון דאקרזון תפלה אבל שלש בחינותם הנקראים
 תפילה. (תהלים צ) **תפלה למשה איש האלים, תפלה**
דא דלית בגנינה בבר נש אחרא תפילה למשה היא תפילה שאין
 כמותה באדם אחר כי אין כמוו איש האלים. (תהלים פו) **תפלה לדוד,**
תפלה דא איה תפלה, דלית בגנינה במלפआ אחרא תפילה לדוד היא תפילה שאין כמותה במלך אחר. **תפלה לעני, תפלה**
איה מאינון תלתא תפילה לעני היא תפילה אחרת מאותן התפילות. **מאן**
חשיבא מפלחו מי היא התפילה החשובה מכלום. **הוイ אימא תפלה**
דענוי. **תפלה דא, קדרים לתפלה דמשה.** וקדרים לתפלה
דענוי, וקדרים לבל שאר צלותין דעלמא. هو אומר תפילה לעני
 שהיא קודמת וחשובה יותר מתפילה למשה ומתפילה לדוד וקודמת שאר תפילות
 המתפללים בעולם.

תפילת העני קודמת לכל התפילות לפי שיש לו לב נשבך ונרכה והוא בא
 בטענות לכב"ה והקב"ה שומע דבריו

מאי טעמא ומה הטעם שהוא קודמת לכלם. **בגין דענוי איהו תביר**
לבא. וכתיב לפי שהעני יש לו לב נשבך וכתווב, (תהלים לד) **קרוב**
יהוה לנשברי לב וגוז. ומסבנה עביד תDIR קטטה
בקידושא בריך הוא והעני עושים תמיד טענות ונצדוח עם הקב"ה ומתרעם מה
 אני מפלוני הוא ישן על מיטתו ואני ישן כאן (ויקרא ר' ברה) ומודיע לא נתת לי פרנסה בריוח